

je včas nesplnila, uhradila v peněžní hodnotě (viz rozh. č. 9670 Sb. n. s.). K této úhradě jest povinna bez zřetele na to, zda a pokud se žalobci podařilo zaopatřiti si jinak prostředky k živobytí potřebné v době, kdy mu již příslušel nárok na výměnek, neboť tím nezanikl smluvní závazek žalované v příčině výměnku. Z povahy chorob u žalobce zjištěných a lékařského vysvědčení Dr. Leopolda G. vyplývá, že obmezená pracovní způsobilost trvala po celou dobu, za kterou žalobce žádá úhradu v peněžní hodnotě za nesplněné naturální dávky. K použití § 672 obč. zák. nejsou dány předpoklady, pokud nebyl v této příčině vyšetřen úmysl stran, který jest v první řadě rozhodujícím (§ 914 obč. zák.), ježto výměnek byl dojednan smlouvou. Bude na prvním soudě, aby v tomto směru řízení doplnil, neboť otázkou, zda žalobce má nárok také na ošacení, jest dotčen žalobní nárok jen co do své výše.

Čís. 15741.

Pojistnou dávkou podle § 95 zák. o soc. poj. jest i pohřebné a vztahuje se na ně předpis § 246 cit. zák.

(Rozh. ze dne 14. ledna 1937, Rv I 745/35.)

Žalující okresní nemocenská pojišťovna se na žalovaném, jehož zaviněním nastala smrt jejího pojištěnce, domáhá náhrady pohřebného, jež vyplatila matce usmrčeného. P r v ý s o u d žalobu zamítl. O d v o l a c í s o u d uznal podle žaloby.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolání a uvedl v otázce, o niž tu jde, v

d ů v o d e c h :

Mylný je názor dovolání, že nárok na náhradu pohřebného vyplaceného podle § 95 zák. č. 221/1924 Sb. z. a n. nepřechází podle § 246 téhož zákona na okresní nemocenskou pojišťovnu, poněvadž se řečený předpis vztahuje jen na pojistné dávky za nemoci. Pojistnými dávkami jsou všechny dávky uvedené v § 95 uved. zák., označené všeobecně jako »dávky z pojištění nemocenského«, mezi něž patří i pohřebné, na které má pojištěnec nárok za všech okolností.

Čís. 15742.

Pro výši nároku statkového úředníka na plat po dobu nemoci podle § 12 zák. č. 9/1914 ř. z. rozhoduje jedině zákonná doba výpovědní, nikoli smluvená.

O dovolené statkového úředníka nemá zák. č. 9/1914 ř. z. ustanovení a jest proto užití všeobecných zásad občanského práva, mezi něž patří i zák. č. 67/1925 Sb. z. a n.

(Rozh. ze dne 14. ledna 1937, Rv I 915/36)